

N Mariene gasolie A2
MH/ND/AS
815-2019

Brussel, 10 december 2019

ADVIES

over

**EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE BENAMING,
DE KENMERKEN EN HET ZWAVELGEHALTE
VAN DE MARIENE GASOLIES EN DE RESIDUELE SCHEEPSBRANDSTOFFEN**

(goedgekeurd door het bureau op 19 november 2019,
bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 10 december 2019)

Bij brief van 23 september 2019 heeft Mevrouw Marie Christine Marghem, Minister van Energie, Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling, aan de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO een adviesvraag gericht over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de benaming, de kenmerken en het zwavelgehalte van de mariene gasolies en de residuele scheepsbrandstoffen.

Na elektronische raadpleging van de betrokken beroepsorganisaties heeft het bureau van de Hoge Raad op 19 november 2019 onderstaand advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 10 december 2019.

CONTEXT

Dit ontwerp van koninklijk besluit is een gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2016/802 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen. Het vervangt het koninklijk besluit van 30 november 2015 betreffende de benaming, de kenmerken en het zwavelgehalte van de marine gasolie.

De Hoge Raad wordt geraadpleegd uit hoofde van artikel VI.9, §2 van het Wetboek van economisch recht.

STANDPUNTEN

De Hoge Raad benadrukt dat het beschouwen van de categorie DMA als mariene gasolie in plaats van als residuele scheepsbrandstof, zoals voorzien in artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit, zal leiden tot hogere productiekosten voor DMA. Momenteel hebben de producenten de mogelijkheid om DMA te produceren onder de voorwaarden die van toepassing zijn op residuele scheepsbrandstoffen. Door voor te schrijven dat DMA wordt beschouwd als een mariene gasolie zullen de eisen hoger liggen, aangezien onder deze categorie, distillatieverliezen inbegrepen, ten minste 85% van het volume van de brandstof overdistilleert bij 350°C (tegenover minder dan 65% bij 250°C voor residuele scheepsbrandstoffen) volgens de methode beschreven in de norm NBN EN ISO 3405, laatste versie. Dit zal logischerwijs hogere productiekosten met zich meebrengen. De richtlijn (EU) 2016/802 legt dit onderscheid niet op.

Deze verandering zal geen probleem vormen indien dezelfde regels worden toegepast in de andere lidstaten. Indien een buurland zoals Nederland echter niet hetzelfde niveau van vereisten zou opleggen, zouden de Belgische bunkerbedrijven een aanzienlijk marktverlies lijden.

De Hoge Raad vraagt dus te zorgen voor overleg met de buurlanden om concurrentievervalsing te nadele van de Belgische ondernemingen te vermijden.

BESLUIT

Mits rekening wordt gehouden met de bovenvermelde opmerking, brengt de Hoge Raad een gunstig advies uit over dit ontwerp van koninklijk besluit.